

Vell i Vella llueien aquest any nou vestuari i nous intèrprets, Pep Tarragó i Lola Pérez (AdBM)

Els Diablots van entrar a plaça amb una gran caixa de recaptació d'impostos que van fer volar (AdBM)

Un bitllet amb la cara d'Urdangarin decorava l'americana d'alguns balladors (AdBM)

Els músics també van incorporar novetats a aquesta edició del Ball de Gitanes (AdBM)

La ironia sobre l'economia i la política centra l'actuació dels Vells i Diablots

REDACCIÓ
Sant Celoni

La crisi econòmica i les 'embutxacades' per part de personatges de relleu de la vida política i social van ser les principals referències iròniques del Vell i la Vella i els Diablots al darrer Ball de Gitanes de Sant Celoni. Fins i tot, una colla de balladors llueien a l'esquena un bitllet amb la cara d'Urdangarin en referència al judici que espera al jove del rei pel cas Palma Arena.

Les estrenes van ser un altre dels elements característics d'aquesta edició i és que Pep Tarragó i Lola Pérez van prendre el relleu de Ferran Llavina i Laura Pujol en el paper de Vell i Vella. Uns nous vells que van aparèixer a la plaça amb un nou 'look', deixant de banda la boina i el gaiato, la mantellina, el mocador i les llargues faldilles, per lluir un nou vestuari llampanant i elegant amb el que, en temps de crisi, van llançar la casa per la finestra. Amb aquesta ampul·lositat de vestits, van demanar als assistents, a més, que s'adrecessin a ells com a Senyor Vell i Senyora Vella.

A duet, aquest cop, Vell i Vella van fer anar la seva llengua esmolada per resseguir alguns elements de l'actualitat de Sant Celoni i del

En aquesta ocasió la Vella va parir un paó (AdBM)

món, des del 'nou alcalde' que fa 30 anys que es dedica a la política, i que va arrencar el somriure de Castaño, fins el panorama que pot esperar Catalunya amb la presidència de Mariano Rajoy a l'Estat. De fet, van començar el discurs en castellà, fet que va originar xiulets a la plaça fins que va arribar l'explicació: la fi del català a les escoles si l'aconsegueixen prohibir.

L'entrada dels Diablots amb una enorme caixa de recaptació d'impostos, de la que van treure nombroses bosses de la brossa carregades de diners i que, finalment, van fer volar amb una llarga traca de pólvora també va generar expectació a la plaça. Però el punt més singular dels Diablots va arribar mentre la Vella feia els possibles per parir un paó sota una carpa situada al mig de

la plaça. Durant el part, els Diablots van celebrar una assemblea en la que, malgrat tots els punts van ser votats a favor, en contra i per absència per tots Diablots presents, van quedar aprovats. Punts com designar a Amàlia Tarragó alcaldessa de Sant Celoni, celebrar el Carnaval un cop a la setmana, fixar el picarol com a moneda única al municipi o rebaixar les faldilles cinc centímetres a les balladores van ser alguns dels exemples de la singular votació.

Altres novetats van arribar en l'àmbit de la música, que va anar a càrrec de la Principal del Ferro, l'Orquestrina del Filferro i el Grup de Percussió de l'Escola de Música. Especialment en els interludis entre personatges i entre balls on van sonar des de sambes fins a la música de 'Els Picapedra'.

Discurs del Vell i la Vella

Celedonios y celonias
bienvenidos a la plaza de España!
El grupo del Hierro y del Alambre
cual volcán en erupción,
están a punto de empezar
su fabulosa actuación.
Atención, no fem tabola!
Així ho haurem de sentir,
si el català a l'escola
aconsegueixin prohibir.
Ah! Fixeu-vos amb els balladors:
han sortit amb vestits elegants,
i no els ha finançat l'indecent, perdó,
l'innocent del senyor Camps.
En Ferran s'ha retirat,
però no tot són retallades.
N'han posat un més cepat
per presidir les ballades.
Un nou alcalde hem escollit?
Però, si fa trenta anys enrere
ja va començar a fer carrera!
I això no es cap acudit.
El rector ha abandonat
el patronat de l'hospital.
creu (o li diuen) que el que fan
és un pecat capital.
A Can Ramis ja funciona
l'emissora municipal.
És per passar-hi l'estona
i escoltar tot el que cal.
També hi tenim una sala
amb un nom ben genuí.
Qui era en Bernat Martorell?
Devia ser algú d'aquí...
Un paleta, un arquitecte
o urbanista de carrer?
A París Nova York i Roma el coneixen
Per les pintures que hi té.
Ja són 100 anys de vivències
que La Salle va obrir portes.
Una escola de referències
que ha crescut igual que el poble.
Tal com deia la cançó:
"És que els temps estan canviant..."
De les sotanes i dels "hermanos",

només queden els records d'abans.
Parlem d'en Soler de Vilardell:
sabeu que han repintat el drac ?
I l'ermita de Sant Llorenç?
Que bonica l'han deixat!
Però, la nova escola es retarda
per manca de pressupost
i La llegenda d'una espasa
han posat en el rebost
I què passa a l'hospital?
Retallen sou i personal,
tanquen llits, taquen quiròfons!
Això és del tot irracional!
En Tajoy ja és president
i ha retallat els pressupostos.
La Merkel li ha dit: "Atent,
res d'eliminar impostos!"
La meitat dels fanals s'apaguen
i podeu ensopegar.
Agafeu un llum de carburo
que us pugui il·luminar.
Tothom sap que estem de crisi:
no sabem si s'arreglarà.
Els que cobren 600.000 euros
igual no els arriba pel pa.
Ha arribat el fred, la neu i el glaç.
El senyor Puig i l'Ajuntament,
per evitar un fatal desenllaç,
fan quedar a casa tota la gent.
Els del Pirineu se'n riuen
de les maneres de fer.
Tot plegat molt barcelonista
i molt pixapí, també!
Des d'aquí fem una crida:
que cada any per Carnaval,
traieu mantons i domassos!
I ompliu tots el finestral.
I així la nostra vila,
per celebrar l'ocasió,
quedarà de nou acolorida
i lluirà el més bo i millor!
Que comenci doncs la festa
i deixem-nos seduir
esquellots i picarols fem gresca
i els bons desitjos a complir